

ai țării noastre. Ensă noi, trecându sub tăcere tóte necazurile noastre din trecut, arătămú numai pe celle de acum, căci ne-aú despuiatú ca nici-ua-da-tă și ne-aú adusú la uá stare atâtú de jalnică, încátú chiarú și cămara (kileriú) împărătéscă a rēmasú deșértă și noi mai despuiatú de câtú cei morți de prin morminte. Si decă Inalta Pórtă arú fi avutú câtú-și de puțină sciință despre tóte acestea, de multú ne-arú fi scăpatú de nisce asemenea nemilostiví hrăpitori, carií la orí-ce schimbare de Domnie, se prefacú că supunú, prin Arz-mahzar, la cunoscința Inaltei Porți, starea țării; ênsé acésta o facú numai și numai pentru folosul lorú și alú Domnilorú, precum aú făcutú și la venirea lui Alecsandru-Vodă Sutzú. Căci ei pe d'o parte, arētândú prin Arz-mahzar prăpădenia adusă țării din pricina rellei cărmuirí a Domnului de mai 'nainte, cereaú milă și ușurare de la Inalta Pórtă; iér pe de altă parte, grămădindú mulțime de laude neadevérate pentru celú de mai susú numitú Domnú, ținéú numai la folosul lorú în parte și la hrăpiri. Pentru că îndată după sosirea în țerră, acestú Domnú unindu-se cu numiții dregători, s'a învoitú cu dênșii pentru despuierea și dērăpănarea Tării, făcēndú începutulú de la Biserică, de unde trebuia să se începă dreptatea; și toți cei fórá temere de Dumneđeú, sub cuvēntú d'a orândui Mitropolitú pământēnú, vëndurá lui Vodă-Sutzú Biserica, mama a totú norodului, în prețú de doué